

Fakta-ark om COVID19

På [Sjældne Diagnosers hjemmeside](#) findes en række diagnosespecifikke retningslinjer som nogle af de diagnosespecifikke foreninger har lavet i samarbejde med fagpersoner. Siden holdes opdateret.

De Danske Myndigheders informationer om coronavirus/COVID-19

De danske myndigheder har samlet alle informationer om coronavirus/COVID-19 på denne side:

<https://politi.dk/coronavirus-i-danmark>

Her er der oprettet en særlig underside med titlen: ["Hvis du er socialt udsat eller pårørende"](#), her vil der løbende blive lagt svar på spørgsmål som er relateret til handicapområdet. Kommunikationen på området udvides løbende og det er vigtigt at følge anbefalingerne her.

Hotlines

[Den myndighedsfælles hotline: 7020 0233](#)

Myndighedernes anbefalinger og retningslinjer til borgere, sundhedspersonale, kommuner etc.

[Hotline vedr. indrejse i Danmark: 7020 6044](#)

For indrejsende til Danmark

[Udenrigsministeriets Borgerservice: 3392 1112](#)

Udenrigsministeriet kan bl.a. svare på spørgsmål om rejser til udlandet/danskere bosat i udlandet.

[Hotline for virksomheder: 7220 0034](#)

Hvis du som virksomhed har spørgsmål til coronavirus/covid-19, er der oprettet en særlig Hotline.

[Hotline for skoler og institutioner: 7080 6707](#)

Børne- og Undervisningsministeriets hotline til uddannelsesinstitutioner.

[Hotline for socialfaglige spørgsmål: 7242 4000](#)

Socialfaglig vejledning til kommuner, sociale tilbud og organisationer forebyggelse og håndtering af coronasmitte. Hotlinen er forankret i VISO (Videns- og specialrådgivningsorganisation).

[Hotline til medarbejdere og ledere på sundheds-, ældre- og socialområdet: 7020 0266](#)

Styrelsen for patientsikkerheds rådgivning til personale på sundheds-, ældre- og socialområdet.

[Hotline til jobcentermedarbejdere og kommunale sagsbehandlere: 3370 3938](#)

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering i samarbejde KL svarer på spørgsmål fra jobcentermedarbejdere og kommunale sagsbehandlere.

[Det Nationale Sorg Centers hotline om børn, unge og sorg: 6916 1667](#)

Børn, unge og forældre kan ringe.

Sundhedsstyrelsens informationer vedr. Corona/COVID-19

Informationer, FAQ, tal og overvågning vedr. Corona/COVID-19 findes her:

<https://www.sst.dk/corona>

Social og indenrigsministeriets informationer vedr. corona/COVID-19

Informationer, FAQ, vedr. Corona/COVID-19 findes her: <https://www.sim.dk>

Orientering om håndtering af Covid-19 på det sociale område

Ny bekendtgørelse fra Social- og Indenrigsministeriet om mulighed for midlertidig fravigelse af forpligtelser for det offentlige og af privates rettigheder over for det offentlige på socialområdet som led i håndtering af COVID-19

Det er sundhedsmyndighederne, der kan besvare spørgsmål om smitte, karantæne og andre sundhedsfaglige aspekter, mens kommunerne er ansvarlige for at sikre, at kritiske funktioner opretholdes på det sociale område.

Hvis du har yderligere spørgsmål vedrørende socialområdet, der ikke kan findes svar på hos relevante myndigheder, kan du kontakte Social- og Indenrigsministeriet på nedenstående numre:

- **Faglige spørgsmål vedr. udsatte børn, tlf. 41 85 12 53**
- **Faglige spørgsmål vedr. udsatte voksne, tlf. 41 85 12 10**
- **Faglige spørgsmål vedr. børn og voksne med handicap, tlf. 41 85 12 52**
- **Spørgsmål til kritiske funktioner på socialområdet, tlf. 41 85 11 10/ 41 85 10 2**
- **Spørgsmål til bekendtgørelse om mulighed for midlertidig fravigelse af forpligtelser for det offentlige og af privates rettigheder over for det offentlige på socialområdet som led i håndtering af COVID-19, tlf. 41 85 11 10/ 41 85 10 28**
- **Hotline for socialfaglige spørgsmål:** Socialstyrelsen har oprettet en hotline, hvor kommuner, sociale tilbud og organisationer kan få socialfaglig vejledning om forebyggelse og håndtering af coronasmitte. Hotlinen er forankret i Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO). **tlf. 72 42 40 00**

Q&As

Hvad gør man som borger og hjælpepersonale, der hhv. modtager og leverer borgerstyret personlig assistance (BPA) i tilfælde af smitte eller smitterisiko?

Svar: Hvis en borgers hjælpere bliver syge, og det ikke er muligt for borgeren at dække sig ind ved hjælp af vikarer mv., så skal kommunen træde til med hjælp. Kommunens forsyningsforpligtelse er bl.a. beskrevet i dette svar fra daværende social- og indenrigsminister til Folketingets Social- og Indenrigsudvalg af 28. november 2016.

Hvis borgeren selv bliver syg, skal han/hun iagttage samme forholdsregler som alle andre. For borgere, der udover en ordning med BPA eller kontant tilskud også har en respiratorordning, er regionen med indover ordningen, da de har myndighedsansvaret i forhold til den respiratoriske behandling, borgeren får fra sine hjælpere. Hvis en borger, som har en respiratorordning, bliver syg, bør borgeren hurtigst muligt lade sig indlægge og/eller kontakte det respirationscenter i regionen (øst eller vest), som han/hun er tilknyttet.

Flere sjældne lider af angst og PTSD – oplever de en forværring med bekymringen om corona?

Svar: Det kan vi endnu ikke sige noget om men der findes en artikel som beskriver at personer med psykisk sygdom, angst og stress, rammes dobbelt så hårdt af Corona-krisen:

<https://sundhedspolitisktidsskrift.dk/nyheder/3160-psykiatrieksperter-psykisk-syge-rammes-dobbelt-af-coronakrisen.html>

Hvordan er voksne børn, der bor hos deres forældre og ikke kan komme i dagtilbud og aflastning stille?

Svar: Det svarer Inge Louvs Handicapkonsulent og ekspert i Helpline på her: Borgere med betydelig og varigt nedsat funktionsevne, som i forbindelse med lukning af dag- og aflastningstilbud grundet corona, skal jo være hjemme, hvor de bor.

Bor de i botilbud, må kommunen sikre, at der bliver taget vare på borgerens behov i botilbuddet - også i dagtimerne.

Nogle kommuner har bedt personalet fra botilbud og dagtilbud om sammen finde en løsning, så borgeren bliver taget godt vare på under iagttagelse af de nødvendige retningslinjer i forhold til smitte.

Borgere, der bor sammen med deres familier f.eks. hjemme hos forældrene, er en større udfordring for kommunerne. Der er ingen tvivl om, at kommunerne har en forpligtelse for at yde støtte, men jeg tænker ikke, der kan ydes fuld kompensation for denne helt særlige situation, Danmark er havnet i.

Nogle kommuner har etableret 'nødpasning' af de mest handicappede, der ikke kan passes i hjemmet, men de fleste vil nok være i i deres hjem sammen med forældrene.

Rigtig mange mennesker er sendt hjem fra arbejde - herunder også mange forældre til hjemmeboende handicappede voksne 'barn'.

Mange af borgerne modtager hjælp efter servicelovens § 83 til personlig pleje og praktisk bistand, og det er klart min opfattelse, at Visitationen straks skal udvide § 83 den personlige pleje i den tid, der normalt udmåles, når borgeren er hjemme.

Men § 83 kan ikke dække tid udover den punktvisse hjælp, der ligger i § 83. Det gælder uanset, om § 83 leveres efter

- § 83, kommunal hjemmehjælp
- § 91 godkendt firma
- § 94 selvudpeget hjemmehjælp
- § 95 stk.2 kontanttilskud til ansættelse
- § 95 stk.3 kontanttilskud udbetalt til nærtstående

Det vil i mange situationer medføre et behov for pasning eller overvågning, fordi den unge ikke kan være alene i tiden mellem den punktvis leverede hjemmehjælp.

De forældre, der er sendt hjem fra arbejde, tager vare på den unge fuld tid, og kommunen må tage stilling til, om der skal iværksættes afløsning i hjemmet efter § 84 som erstatning for aflastning udenfor hjemmet og som delvis kompensation for dagtilbud efter §§ 103 eller 104.

Det må bero på en konkret individuel vurdering af forældrenes behov for aflastning, men kommunen bør være opmærksom på, at det er en stor opgave at have ansvar for den unge 24 timer i døgnet, så det vil givet være behov for en eller anden form for aflastning.

Der kan formentlig ikke kompenseres i et omfang, der matcher hverken dagtilbud eller aflastning udenfor hjemmet - kommunen må i dialog med forældrene vurdere hvor meget afløsning, de har behov for, for at komme gennem denne særlige situation.

Afløsning og aflastning efter § 84 er en ydelse, der er målrettet de pårørende, der passer en borger med handicap i hjemmet.

Afløsning og aflastning leveres som en naturalydelse af kommunen. Det betyder, at kommunen har ansvar for, at der kommer en person hjem og tager vare på den handicappede unge i det omfang, forældrene har brug for aflastning. Det kan være en person fra hjemmeplejen, eller det kan være en person, der ansættes til netop denne opgave.

I en situation som denne, tænker jeg, det vil være hensigtsmæssigt at forankre det hos kommunens egne ansatte f.eks. i hjemmeplejen. Både fordi det er midlertidig situation, men også fordi hjemmeplejen i forvejen har et beredskab i forhold til at gå ud i borgernes hjem.

Kommunen kan IKKE udbetale penge til forældrene. Forældrene kan jo ikke aflaste sig selv – heller ikke, hvis de får penge for det... !!!

Kommunen har ansvar for, at borger får den hjælp, borger er bevilget:

- Kommunerne har ansvar for at levere personlig pleje og dermed også ansvar for at skrue op for leverancen, når den unge er hjemme fuld tid
- Hvis borgeren har en § 95 stk.2, § 95 stk.3 eller § 96 ordning, og arbejdsgiverfirmaet ikke kan levere personale grundet sygdom, opfordrer KL til, at man sikrer et beredskab, så kommunale hjemmehjælpere kan levere personlig pleje til borgerne.

For mig at se adskiller det sig ikke fra de situationer, hvor kommunen i øvrigt er forpligtet til at levere hjælpen, hvis den udebliver i de bevilgede ordninger med ansættelser i hjemmet...

- Kommunen har ansvar for yde afløsning i hjemmet til pårørende efter en konkret vurdering, og er den unge hjemme på fuld tid, vil behovet i mange tilfælde enten være nyopstået for en periode eller stige i perioden

Efter min opfattelse kan det være relevant for kommunen at etablere et beredskab, der kan tage vare på alle 3 situationer. I nogle kommuner har man valgt, at det er kommunale hjemmehjælpere, der leverer både personlig pleje (efter § 83) og afløsning i hjemmet (efter § 84).

Afsluttende vil jeg minde om, at de sundhedsfaglige ydelser, som dag- eller aflastningstilbud normalt varetager, skal udføres af hjemmesygeplejen, når det sker i hjemmet.

Det kan være C-pap, sondeernæring, medicin m.v., medmindre forældrene udfører opgaverne i deres fritid.

Så kort sagt er det min umiddelbare opfattelse, at

- Der er IKKE hjemmel til lønkomensation / tabt arbejdsfortjeneste, hvis forældre bliver hjemme fra arbejde for at passe den unge
- Der er IKKE hjemmel til at udbetale forældrene penge for at passe den unge efter § 84, da § 84 er aflastning af netop forældrene
- Der ER hjemmel (og pligt) til at skrue op for § 83 (samt § 91, § 94 og § 95 stk.2 og stk.3), når den unge er mere hjemme
- Der ER hjemmel (og pligt) til at yde afløsning i hjemmet efter § 84 efter en konkret vurdering af behovet
- Vær opmærksom på, at sundhedsfaglige ydelser skal leveres af sundhedsfagligt personale

